

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 101750 19 Kž
Brčko, 09.04.2019. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Radmile Tomić, kao zapisničara u kaznenom predmetu protiv optuženog V.R. iz B., zbog kaznenog djela Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1., u svezi sa člankom 31. i kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 287. stavak 1., u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 33/13, 26/16 i 13/17), odlučujući o žalbi Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i žalbi branitelja optuženog Amera Ramić, odvjetnika iz Brčkog, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 101750 17 K od 09.11.2018. godine, na javnoj sjednici kaznenog vijeća održanoj dana 09.04.2019. godine, u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Ratke Đonlaga, optuženog V.R. i njegovog branitelja Amera Ramić, odvjetnika iz Brčkog, donio je slijedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branitelja Amera Ramić, odvjetnika iz Brčkog, a uvažava žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i preinačuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 101750 17 K od 09.11.2018. godine, tako što se optuženi V.R. iz B., zbog počinjenja kaznenih djela Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1., u svezi sa člankom 31. i kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 287. stavak 1., u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, a odbija kao neosnovan zahtjev da mu se tako dosuđena kazna zamijeni radom za opće dobro na slobodi.

U odnosu na odluku na troškovima kaznenog postupka i imovinskopravnom zahtjevu prvostupanjska presuda ostaje nepromijenjena.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 101750 17 K od 09.11.2018. godine, optuženi V.R. zv. „V.“ iz B. oglašen je krivim da je radnjama poblizje opisanim u točki 1. izreke prvostupanjske presude počinio kazneno djelo Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1., u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo mu je primjenom

članaka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrđena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, a radnjama opisanim u točki 2. izreke prvostupanjske presude, kazneno djelo Oštećenje tuđe stvari iz članka 287. stavak 1., u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo mu je primjenom istih zakonskih propisa utvrđena kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, nakon čega je temeljem članka 54. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca. Istom presudom temeljem članka 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine izrečena kazna zatvora zamijenjena je radom za opće dobro na slobodi u trajanju od 90 (devedeset) radnih dana, a koji je optuženi dužan izvršiti u roku od 1 (jedne) godine.

Temeljem članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13 i 27/14), optuženi je oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka.

Temeljem članka 198. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oštećeni M.T. je sa imovinsko pravnim zahtjevom upućen na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbe su u zakonskom roku izjavili Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj) i branitelj optuženog Amer Ramić, odvjetnik iz Brčkog (u daljem tekstu branitelj optuženog).

Tužitelj prvostupanjsku presudu pobija zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji iz članka 300. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da ovaj sud žalbu uvaži, preinači prvostupanjsku presudu tako da optuženom utvrdi pojedinačne kazne zatvora u dužem trajanju, kao i jedinstvenu kaznu zatvora u dužem trajanju, te odredi da se izrečena kazna zatvora ima izvršiti.

Branitelja optuženog prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona i odluke o kaznenopravnoj sankciji, predlažući da ovaj sud njegovu žalbu uvaži i optuženog oslobodi od optužbe.

Tužitelj je podneskom od 17.12.2018. godine dao odgovor na žalbu branitelja optuženog u kojem ističe da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio činjenično stanje i dao valjane razloge o odlučnim činjenicama, pa stoga predlaže da u skladu sa člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ovaj sud odbije žalbu branitelja optuženog kao neosnovanu, te uvaži žalbu tužitelja podnesenu zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji.

Branitelj optuženog je podneskom od 19.12.2018. godine dao odgovor na žalbu tužitelja u kojem ističe da tužitelj u žalbi prenaglašava značaj ranije osuđivanosti optuženog, kao i da su neosnovane tvrdnje tužitelja da prethodno izrečena kazna očito nisu imale pozitivnog učinka na optuženog, s obzirom na to da je ponovno počinio kaznena djela, pa stoga predlaže da se žalba tužitelja odbije kao neosnovana a uvaži njegova žalba i donese presuda kako je u njoj predloženo.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 09.04.2019. godine tužitelj i branitelj optuženog su ostali u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljene žalbe kao i kod datih odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u smislu članka 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

U okviru žalbenog osnova bitna povreda odredaba kaznenog postupka, branitelj optuženog navodi da je njegovom branjeniku u postupku koji je prethodio optuženju „na najočigledniji način povrijeđeno pravo na obranu“, time što je optuženi V.R. od strane Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine dana 30.01.2017. godine saslušan u svojstvu svjedoka, iako je prema Službenoj zabilješci Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 14.01-04.2-6284/17 od 30.01.2017. godine, bilo sasvim izvjesno da je on identificiran kao osumnjičeni u tom predmetu. Stoga je, po mišljenju branitelja, optuženi V.R. na prijevaran način saslušan u svojstvu svjedoka, iako je trebao biti poučen u skladu sa člankom 6. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, da nije dužan iznijeti svoju obranu i odgovarati na postavljena pitanja, odnosno saslušan u svojstvu osumnjičenog, pa je on tom prigodom inkriminirao osobe koje su po navodima optužbe kasnije označeni kao saučesnici, tako da je na taj način „kontaminirao svoju vlastitu obranu u ovom predmetu i doprinio vlastitom optuženju“. Branitelj smatra da zbog ove proceduralne pogrešne „organa gonjenja“ optuženi treba biti oslobođen od optužbe.

Navedene tvrdnje branitelja optuženog nisu osnovane iz razloga što ovaj sud ne vidi na koji način bi saslušanjem optuženog u svojstvu svjedoka u početnoj fazi kaznenog istražnog postupka imao bilo kakvog utjecaja na njegovu obranu, zbog činjenice da će kasnije dobiti status osumnjičenog i konačno optužen kao supočinitelj kaznenih djela za koje je oglašen krivim. Ovo zbog toga što je optuženi V.R. prigodom saslušanja u svojstvu svjedoka u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 30.01.2017. godine propisno upozoren u skladu sa člankom 84. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, da nije dužan odgovarati na pitanja ako bi ga istiniti odgovori izložili kaznenom gonjenju. Osim toga, optuženi je tom prigodom porekao bilo kakvo sudjelovanje u događaju koji je predmet ovog kaznenog postupka, tako da je nejasno na koji način je time „kontaminirao svoju obranu“, odnosno doprinio vlastitom optuženju, kada je sasvim izvjesno da optuženi tijekom prvostupanjskog postupka nije iznosio svoju obranu, niti odgovarao na pitanja.

S tim u svezi, valja istaknuti da zakonom nigdje nije određeno kada i u kojoj fazi kaznenog istražnog postupka netko može biti saslušan u svojstvu svjedoka, a kada u svojstvu osumnjičene osobe, tako da je stvar istražnih organa u kojem trenutku će procijeniti da prikupljeni dokazi nesumnjivo upućuju da je neka osoba osumnjičena za kazneno djelo, što ne isključuje mogućnost da ta ista osoba prethodno bude saslušana u svojstvu svjedoka, upravo u cilju da bi bila eventualno eliminirana iz kruga osumnjičenih. U konkretnom slučaju pogrešno branitelj zaključuje da su djelatnici Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine već u noći 29/30.01.2017. godine, optuženog V.R. identificirali kao osumnjičenu osobu, te da to navodno nesumnjivo proizilazi iz naprijed pomenute Službene zabilješke od 30.01.2017. godine. Međutim, iz navedene službene zabilješke se može samo zaključiti da su djelatnici Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nakon spornog događaja od 29.01.2017. godine, u blizini mjesta napada na oštećenog M.T. pronašli

napušteno putničko motorno vozilo „Ford fiesta“ crne boje, registarskih oznaka ..., za koje su saznali da je nekoliko dana ranije to vozilo koristio V.R. zv. „V.“ iz B. Ta činjenica svakako nije bila dovoljna da se optuženi V.R. u tom trenutku osumnjiči da je počinio navedena kaznena djela na štetu M.T., tako da je sasvim razumljivo da je on u vrijeme saslušanja u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 30.01.2017. godine, saslušan u svojstvu svjedoka kako bi objasnio otkud je njegovo vozilo zatečeno u blizini mjesta počinjenja kaznenih djela, a time i eventualno otklonio sumnju da je i sam sudionik tog događaja.

Međutim, nakon što je u svojstvu svjedoka saslušan oštećeni M.T., koji je potvrdio da su ga napale dvije muške i jedna ženska osoba, koje će prigodom kasnije upriličenog prepoznavanja od 05.04. i 18.05.2018. godine u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, identificirati kao optuženog N.I., V.R. i M.Z., sasvim je logično da tek od tog trenutka V.R. bude tretiran kao osumnjičena osoba, odnosno da nakon toga bude saslušan u svojstvu osumnjičenog, a stim u svezi tek tada i poučen u skladu s člankom 6., odnosno člankom 78. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Stoga ovaj sud ne vidi da je prethodnim saslušanjem u početnoj fazi istrage optuženog V.R. u svojstvu svjedoka na bilo koji način povrijeđeno njegovo pravo na obranu, tako da u tom pogledu prvostupanjska presuda nije zahvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U žalbi branitelja se dalje ističe da presuda u ovom kaznenom predmetu nije mogla biti zasnovana na dokazu Tužiteljstva broj D-20, koji predstavlja snimak video nadzora poduzeća „Masterwood Simić“ d.o.o. Brčko za dan 29.01.2017. godine u vremenu od 22,15 do 22,50 sati, iz razloga što je navedeni snimak video nadzora nezakonit, odnosno u suprotnosti s odredbom članka 21 a. Zakona o zaštiti osobnih podataka Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 49/06, 76/11 i 89/11), pa stoga po mišljenju branitelja nije mogao biti korišten kao dokaz u ovom kaznenom predmetu.

Navedene tvrdnje branitelja se ne mogu prihvatiti kao osnovane, jer se kod ocjene zakonitosti nekog dokaza, u konkretnom slučaju snimke video nadzora, polazi od odredbi Zakona o zaštiti osobnih podataka Bosne i Hercegovine, koji u odnosu na odredbe Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nemaju karakter „lex specialis“, tako da se o zakonitosti tog dokaza moglo govoriti samo s aspekta pravilne primjene članka 10. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Pitanje funkcionalne usklađenosti video nadzora na objektu poduzeća „Masterwood Simić“ d.o.o. Brčko sa odredbama članka 21 a., kao i drugim odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka Bosne i Hercegovine, može biti preispitivano kada su u pitanju uposlenici tog poduzeća, odnosno građani koji dolaze u poslovnu zgradu tog poduzeća, a nikako sa aspekta zakonitosti snimka koji je video nadzor na tom objektu zabilježio tijekom počinjenja kaznenih djela za koja je optuženi oglašen krivim, pogotovo situaciji ako je na poslovnom objektu vidno istaknuto upozorenje da se objekat nalazi pod video nadzorom, Slijedom toga, po ocjeni ovoga suda, dokaz Tužiteljstva D-20 se ne može smatrati nezakonitim dokazom, u smislu članka 10. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da zasnivanjem osuđujuće presude, pored ostalih dokaza, i na tom dokazu, prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka i. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Branitelj optuženog u žalbi dalje prigovara da se na spornom snimku video nadzora „ne vidi optuženi“, pa je nejasno na temelju čega prvostupanjski sud zaključuje da iz sadržaja tog snimka proizilazi da je optuženi počinitelj kaznenih djela koja mu se stavljaju na teret, prigovarajući istodobno razlozima prvostupanjskog suda zbog kojih nije prihvatio iskaz svjedoka M.Z., a s druge strane je u cjelosti prihvatio iskaz oštećenog M.T., koji je izravni sudionik događaja i koji je pokojnom (optuženom) N.I. kritične prigode slomio nos, a koji optuženog V.R. nije identificirao „po njegovom liku, nego po njegovoj silueti“, što je po mišljenju branitelja problematično i u svakom slučaju nedovoljno za osudu optuženog. U daljem sadržaju žalbe branitelja analizira sadržaj snimke video nadzora, u slučaju da bude prihvaćen od strane drugostupanjskog suda, interpretirajući svoje viđenje onoga što video nadzor zabilježio da se desilo, pravdajući postupke optuženog, pod uvjetom da sud prihvati da je optuženi V.R. treća osoba sa snimka, time da je želio pomoći pokojnom N.I., koji je napadnut od strane oštećenog M.T.

Naprijed navedeni žalbeni navodi branitelja optuženog ne bi se mogli podvesti pod žalbeni osnov „bitna povreda odredaba kaznenog postupka“, nego eventualno kao prigovori branitelja vezani uz pravilnost činjeničnog stanja na kojem se temelji prvostupanjska presuda, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa će i biti razmatrani u okviru tog žalbenog osnova.

S tim u svezi, nije u pravu branitelj kada u žalbi tvrdi da se sa snimka video nadzora ne može razaznati da li je optuženi V.R. sudionik događaja od 29.01.2017. godine oko 22,35 sati, ispred poslovnog objekta poduzeća „Masterwood Simić“ d.o.o. Brčko, te da ga i sam oštećeni M.T. identificirao na bazi siluete, a ne na temelju njegovog izgleda. Naime, točno je da iz samog snimka nije moguće jasno razlučiti identitet počinitelja, međutim, imajući u vidu da je oštećeni M.T. poznao počinitelja „iz grada“ i da se jedan od njih zove „V.“, da je svjedok V.G. potvrdio da je te večeri sjedio zajedno sa optuženim V.R., N.I. i njegovom suprugom M.Z. i da su ga oni nakon 22,30 sati odvezli do kuće, kao i da je oštećeni M.T., prethodno detaljno opisujući izgled osoba koje su ga napale, prigodom prepoznavanja u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 05.04. i 18.05.2017. godine, kao napadače identificirao optužene V.R., N.I. i M.Z., onda je sasvim opravdan i na pravilno utvrđeno činjenično stanje zasnovan zaključak prvostupanjskog suda kako je na temelju tih dokaza sa potpunom sigurnošću utvrdio da je optuženi počinio kaznena djela Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1., u svezi sa člankom 31. i kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 287. stavak 1., u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Opravdano je prvostupanjski sud bez rezerve prihvatio iskaz oštećenog M.T., bez obzira što je on i sam sudionik cijelokupnog događaja, jer po ocjeni ovog suda ta činjenica nije imala nikakvog utjecaja na vjerodostojnost njegovog iskaza, s obzirom na to da na njegovu istinitost nesumnjivo ukazuju ostali provedeni dokazi o kojim je bilo riječi u prethodnom pasusu. Logična posljedica takvog pristupa prvostupanjskog suda jeste neprihvatanje iskaza svjedoka M.Z. i to upravo iz razloga koje u pogledu iskaza oštećenog M.T. u žalbi navodi branitelj. Naime, svjedokinja M.Z. je u istom predmetu imala status optužene, jer je i sama sudjelovala u napadu na oštećenog, a osobno je svojom rukom otvorenim plamenom (upaljač) izazvala požar na putničko motorno vozilo WV „Passat“ u vlasništvu oštećenog, povodom čega je zaključila

Sporazum o priznanju krivice sa Tužiteljstvom i u odnosu na nju je kazneni postupak razdvojen. U takvim okolnostima se, po ocjeni ovoga suda, prvostupanjska presuda temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pa je sve prigovore branitelja optuženog u tom dijelu valjalo odbiti kao neosnovane.

Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u žalbi prigovara da je prvostupanjski sud, kako prigodom utvrđivanja pojedinačnih kazni za kaznena djela za koja je optuženog V.R. oglašio krivim, tako i kod izricanja jedinstvene kazne u trajanju od četiri mjeseca zatvora, dao prenatlažen značaj olakšavajućim okolnostima na strani optuženog, a da pri tomu kod utvrđivanja otežavajućih okolnosti na strani optuženog nije u dovoljnoj mjeri cijenio da je optuženi višestruki i to specijalni povratnik u počinjenju kaznenih djela, što po mišljenju tužitelja jasno ukazuje da se svrha kažnjavanja u njegovom slučaju neće postići izrečenom kratkotrajnom kaznom zatvora, a još manje njenom zamjenom radom za opće dobro na slobodi u trajanju od 90 radnih dana, koji je optuženi dužan izvršiti u roku od jedne godine, kako je to učinio prvostupanjski sud u skladu sa člankom 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Osnovano tužitelj u žalbi ukazuje da je optuženi V.R. do sada ukupno 11 puta pravomoćno osuđivan za raznovrsna kaznena djela koja uključuju i kaznen djela sa elementima nasilja, uključujući i kaznena djela lake tjelesne povrede i nasilničko ponašanje i sudjelovanje u tuči, što i po ocjeni ovog suda ima karakter otežavajućih okolnosti, međutim, ostale okolnosti na koje u žalbi ukazuje tužitelj koje su vezane za način počinjenja kaznenih djela ne prelaze uobičajeni obim inkriminacija za koje je optuženi oglašen krivim, pa s tim u svezi nije ih bilo moguće posebno cijeniti kao otežavajuće okolnosti, koje bi dovele do utvrđivanja strožijih kazni za svako od kaznenih djela za koje je optuženi oglašen krivim, pa samim tim niti do izricanja strožije kazne od četiri mjeseca zatvora na koju je prvostupanjski sud osudio optuženog.

Na drugoj strani, osnovano tužitelj ukazuje na to da ranija osuđivanost optuženog, kao i okolnosti počinjenja kaznenih djela za koja je u ovom kaznenom postupku oglašen krivim, ne opravdavaju primjenu odredbe članka 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno da se u konkretnom slučaju nisu stekli zakonski uvjeti da se optuženom dosuđena kazna od četiri mjeseca zatvora zamijeni radom za opće dobro na slobodi, jer se time u slučaju optuženog V.R. neće ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naime, temeljem podataka iz kaznene evidencije može se zaključiti da se u slučaju optuženog V.R. radi o višestrukome povratniku u počinjenju kaznenih djela, čija struktura ukazuje na njegovu izrazitu sklonost nasilnom rješavanju konfliktnih situacija, na što upućuje i način počinjenja kaznenih djela za koja je u ovom kaznenom postupku oglašen krivim, pa kako do sada izrečene kaznene sankcije očigledno nisu imale nikakvog pozitivnog učinka na optuženog, ovaj sud smatra da optuženi zbog toga ne zaslužuje da mu se izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od četiri mjeseca zamijeni radom za opće dobro na slobodi, odnosno da u njegovom slučaju uopće dođe u obzir primjena pogodnosti propisana člankom 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer se svrha kažnjavanja iz članka 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u slučaju optuženog V.R. može jedino ostvariti izricanjem bezuvjetne kazne zatvora.

Stoga je ovaj sud, djelomično uvažavajući žalbu Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, preinačio prvostupanjsku presudu na način da je optuženog zbog počinjenja kaznenih djela Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1., u svezi sa člankom 31. i kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 287. stavak 1., u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri mjeseca, kako je to u prvostupanjskoj presudu učinio i prvostupanjski sud, s tim što je odbio prijedlog optuženog i njegovog branitelja da mu se tako dosuđena kazna, u skladu sa člankom 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zamijeni radom za opće dobro na slobodi.

U odnosu na odluku prvostupanjskog suda da optuženog, u skladu sa člankom 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oslobodi od plaćanja troškova kaznenog postupka, te da u skladu s člankom 198. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oštećenog M.T., sa imovinskopravnim zahtjevom uputi na parnicu, prvostupanjska presuda ostala nepromijenjena.

Zbog svih naprijed iznesenih razloga ovaj sud je na temelju članka 315. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić